

३

चराको पिँजडा

यस अध्यायका मूल पदरू: प्रस्थान १४, १५:१५-२७, १७:१-७, हितोपदेश ३, लूका ४:१-१३ र १ पत्रुस १:६-९।

यस अध्यायको मूल सार पद: "तिमीहरू यसैमा रमाउँछौ, यद्यपि अहिले थोरै समयको निम्ति तिमीहरूले विभिन्न किसिमका कष्टहरू भोग्न आवश्यक नै पर्न सक्दछ र शोकित पनि हुन सक्दछौ।" १ पत्रुस १:६।

"दिउँसो जब चरालाई नछोपि उसको मालिकले विभिन्न गीतहरू सिकाउन खोज्छ। उसलाई विभिन्न संगीत वा धुनहरू सुनाउँछ। चरालाई गाऊ भनेर पनि उक्साउन खोज्दछ। तर पिँजडाभिन्न रहेको चरा वा शुगाले ती धुनहरू दिमागमा राखेको हुन्छ र ती धुनहरूलाई एक आपसमा उसको दिमागमा गाँसिरहेको हुन्छ। तर मालिकले चरालाई कपडाले धाक्दछ र एक ठाउँमा राख्दछ। अनि चराले आफूले गाउनुपर्ने गीत सुन्दछ। अनि अन्धकारमा उसले त्यो धुन गाउन प्रयास गरेको गरैकै हुन्छ। अनि उसले सिकेपछि उसले सुमधुर, पक्कासँग सुर मिलाएर गाउँछ। अनि त्यस चराले चाहे पिँजडाभिन्न छोपिएको होस् वा नछोपिएको होस् त्यो गीत मिठो स्वरले गाउँछ। प्रभुका सन्तानहरूलाई पनि त्यस्तै किसिमको कारोबार गर्नुहुन्छ। हामीलाई सिकाउने गीत उहाँसँग छ। जब दुःखकष्ट, अग्निपरीक्षा, अन्धकारको छायाँमा त्यो गीत हामी सिक्छौ तब हामी सदासदा त्यो गीत गाइनै रहनेछौ वा गुञ्जाइरहनेछौ" -एजीहाइट, *द मिनिस्त्री अभ हिलिङ्ग*, पृ. ४७२बाट रूपान्तरित।

यो पनि ध्यानदिएर सोच्नुहोस्: त्यस चरालाई छोपेर अन्धकारमा राख्ने अरू कोही नभएर उसकै मालिक हुन्छ।

हो, सैतानको नाक फुलाउन वा श्रेय दिन उसले हामीलाई सबै पीडा, दुःखकष्ट र अग्निवाणहरू प्रयोग गर्छ भन्ने कुरा बुझ्न त सजिलो छ। तर के प्रभु आफै पनि ती कठिन, अलमल, आततायी, चित्त दुखाउने र आगोको ज्वालामा सक्रियरूपमा समावेशभएर अगुवाइ गरिरहनुभएको होला?

यस अध्यायको झलकः आफ्ना जनहरू दुःखकष्टबाट पार गराउँदै प्रभु आफैले अगुवाइ गर्नुभएको थियो भन्ने उदाहरणहरू बाइबलमा कहाँ पाउनुहुन्छ? ती नयाँ गीतहरू के होला जुन उहाँले तिनीहरूलाई सिकाउन चाहेको के होला?

१. मृत्युपास वा मृतप्रायबाट नै भएर जाने प्रतिज्ञा गरिएको देश

"जब मिश्र देशका सम्राट फारो उग्ररूपमा तिनीहरूलाई मार्न लालसमुद्र भएर ओर्ले, तब इस्राएलीहरूले आँखा उठाएर हेर्दा मिश्रीहरूलाई तिनीहरूका पछिपछि आइरहेका देखे। इस्राएलीहरू साह्रै आतङ्कित र भयभित भएर परमप्रभुलाई पुकारा गरे।" प्रस्थान १४:१०।

कसैले कसैलाई धराप थापेको के तपाईंले देख्नुभएको छ वा तपाईंको त्यस्तो बाटोमा आउनुभएको छ जहाँ उम्किने बाटो हुँदैन? कहिलेकाहीं त रमाइलो पनि हुनसक्छ। तपाईं एउटा कोठामा अचानक पस्नुहुन्छ र त्यहाँ साथीहरू जम्मा भएर अपेक्षा नगरिकन ढोका खोल्दा "जन्मदिनको शुभकामना! भनेर चिच्याउँदछन्। अरू बेलामा ठूलो ढक्का दिने खालको हुन्छ। त्यो अत्यन्त नरमाइलो र आतङ्कित बनाउने हुनसक्छ। तपाईंके स्कूलमा होस्, काममा होस् वा घर परिवारमै किन नहोस् तपाईंले बेलाबेलामा आफ्नो भाऊ खोज्ने, तपाईंलाई दवाउने, रुखो, बुली वा धम्काउने ठूलो वा सानो जिउ भएका मानिसहरूको सामना गर्नुपर्ने वाध्य हुन्छ। तिनीहरूले तपाईं नराम्रो, बेढङ्गको, चरित्र राम्रो नभएको र विग्रिएको व्यक्ति भनेर आरोप लगाउँदै तपाईंको बारेमा चरित्र हत्या गर्दै पनि हिँड्न सक्छन्।

इस्त्रायलीहरू ४० वर्षको यात्रामा तिनीहरूले जस्तोसुकै बानिव्यहोरा, प्रभुप्रति गद्दारी गरेर हिँडेतापनि मिश्रदेशदेखि प्रतिज्ञा गरिएको देशसम्म जान उहाँले अगुवाइ नै गरिरहनुभएको थियो भनेर यसरी बताउँदछ, "अनि तिनीहरू रातदिन हिँड्न सक्नु भनेर तिनीहरूलाई बाटो देखाउनका निम्ति परमप्रभु दिनमा बादलको खामो र राती आगोको खामोमा तिनीहरूको अगिअगि जानुहुन्थ्यो। दिनमा बादलको खामो र राती आगोको खामो मानिसहरूका अगिअगि जान कहिल्यै छोडेन।" प्रस्थान १३:२१-२२। तिनीहरूको यात्राको

प्रत्येक भागमा प्रभु आफैले डोऱ्याउनुभएको थियो। तर सुरुमा उहाँले तिनीहरूलाई कहाँ लगनुभयो त? तिनीहरूको अगाडि अथाह समुद्र र ठूला पहाडहरू दुवैतिर थिए। अनि तिनीहरूको पछिपछि प्रचण्ड रिसले तात्दै तत्कालिन मिश्र देशको सभ्यता र शक्तिशाली राजा फारो आफ्ना सबै सैनिकहरूको साथ तिनीहरूलाई पिछ्छा गरेका थिए। तिनीहरू धेरै टाढा पनि थिएन। इस्राएलीहरूले देख्न सक्ने गरेर नै तिनीहरूमाथि ओल्हन्दै थिए।

इस्राएली सातोपुट्लो जाने ठाउँमै प्रभुले किन डोऱ्याउनुभयो होला? हेर्नुहोस्, "१ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, २ "इस्राएलीहरूलाई आज्ञा देऊ कि तिनीहरू फर्केर मिगदोल र समुद्रको बीचमा पी-हहीरोत नजिकै वास बसून्। समुद्रनेर बाल-सेफोनकै अगाडि डेरा हालेर बसून्। ३ फारोले इस्राएलीहरूका विषयमा भन्नेछन्, 'तिनीहरू त अलमल्ल परी मुलुक घुमिरहेछन्, र उजाड-स्थानले तिनीहरूलाई थुनिदिएछ'। ४ अनि म फारोको हृदय कठोर पार्नेछु र त्यसले इस्राएलीहरूलाई खेदनेछ। तर फारो र त्यसको सारा सेनाद्वारा म आफ्नो लागि महिमा पाउनेछु, र मिश्रीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भनी थाहा पाउनेछन्।" तब इस्राएलीहरूले त्यसै गरे। ५ जब मिश्रका राजाकहाँ ती मानिसहरू भागेका खबर पुग्यो तब तिनीहरूप्रति फारो र उनको अधिकारीहरूको मन बदलियो। उनीहरूले भने, "यो हामीले के गर्नुयौं? इस्राएलीहरूलाई त हाम्रो सेवा गर्न नलगाएर छोडी पो दिएछौं!" ६ अनि उनले आफ्नो रथ तयार गरेर आफ्नो सेनालाई साथमा लिए। ७ उनले छ सय असल-असल रथहरू र मिश्रका अरू सारा रथहरू र ती सबैमाथिका अधिकृतहरू पनि लिए। ८ अनि परमप्रभुले मिश्रका राजा फारोको हृदय कठोर पारिदिनुभयो, र उनले साहससँग हिँडिरहेका इस्राएलीहरूलाई खेदे। ९ तब मिश्रीहरू, अर्थात् फारोका सारा घोडा, रथ, उनका घोडचढीहरू र सेनाले तिनीहरूलाई खेदे, र तिनीहरूलाई पी-हहीरोतनेर बालसेफोनको अगाडि समुद्रको किनारमा डेरा हालेर वास बसेकै बेलामा भेट्टाए। १० जब फारो बढेर आए, तब इस्राएलीहरूले आँखा उठाएर हेर्दा मिश्रीहरूलाई तिनीहरूका पछिपछि आइरहेका देखे। इस्राएलीहरू साँहै डराएर परमप्रभुलाई पुकारा गरे। ११ तिनीहरूले मोशालाई भने, "के मिश्रमा चिहानहरू थिएनन्, र तपाईंले हामीलाई यस उजाड-स्थानमा मर्नलाई ल्याउनुभयो? हामीलाई मिश्रबाट ल्याएर यो के गर्नुभयो? १२ के मिश्रमा 'हामीलाई मिश्रीहरूको सेवा गर्न छोडिदिनुहोस्' भनी हामीले तपाईंलाई भनेका थिएनौं र? उजाड-स्थानमा मर्नुभन्दा त हामीलाई मिश्रीहरूकै सेवा गर्न असल हुने थियो।" १३ मोशाले

इसाएलीहरूलाई भने, “तिमीहरू नडराओ, स्थिर होओ, र परमप्रभुले आज तिमीहरूलाई दिनुहुने छुटकारा हेर। यी मिश्रीहरू जसलाई तिमीहरूले आज देखेका छौ, उनीहरूलाई तिमीहरू फेरि कहिल्यै देख्नेछैनौ। १४ परमप्रभु नै तिमीहरूका निमित्त लड्नुहुनेछ। तिमीहरू केवल स्थिर बस।” १५ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमी किन मेरो पुकारा गछौ? इसाएलीहरूलाई अगि बढ्ने आज्ञा देऊ। १६ तिमीले चाहिँ आफ्नो लहुरो उठाएर आफ्नो हात समुद्रतिर पसारेर त्यसलाई दुई भाग गर्, कि इसाएलीहरू समुद्रको बीचबाट ओबानो जमिनमा हिँडेर जाऊन्। १७ म मिश्रीहरूका मन कठोर गराउनेछु, र उनीहरू तिनीहरूका पछिपछि लाग्नेछन्। अनि फारो र त्यसका सारा सेना, त्यसका रथहरू र त्यसका घोडचढीहरूद्वारा मेरो महिमा हुनेछ। १८ जब फारो, त्यसका रथहरू र त्यसका घोडचढीहरूद्वारा मेरो महिमा हुनेछ, तब मिश्रीहरूले म नै परमप्रभु हुँ भन्ने कुरा थाहा पाउनेछन्।” १९ तब इसाएलका सैनिकहरूका अगिअगि हिँड्ने परमेश्वरका दूत हटेर तिनीहरूका पछिल्लि गए, र बादलको खामो तिनीहरूका अगिबाट हटेर तिनीहरूका पछिल्लि खडा भयो। २० त्यो मिश्रीको सेना र इसाएलको सेनाको बीचमा आयो। रातभरि बादलले एकातिर अँध्यारो पार्‍यो र अर्कोतिर उज्यालो पार्‍यो। तिनीहरू रातभरि एक-अर्काको नजिक आएनन्। २१ तब मोशाले आफ्नो हात समुद्रमाथि पसारे, र परमप्रभुले रातभरि जोरसित पूर्वीय बतास चलाइदिनुभयो, र समुद्रलाई पछि पन्साइदिनुभयो, र पानी दुई भाग भएर समुद्र ओबानो जमिन भयो। २२ इसाएलीहरू समुद्रको बीचबाट ओबानो जमिनमा हिँडेर गए, र पानी तिनीहरूका दाहिने र देब्रेपट्टि तिनीहरूका निमित्त पर्खाल भयो। २३ मिश्रीहरू, फारोका घोडाहरू, उनका रथहरू र घोडचढीहरू तिनीहरूलाई खेदेर समुद्रभित्रै तिनीहरूका पछिपछि लागे। २४ अनि रातको पछिल्लो पहरमा परमप्रभुले मिश्रीहरूको सेनालाई आगो र बादलको खम्बाबाट हेर्नुभयो, र मिश्रीहरूको सेनालाई अलमल्ल गराइदिनुभयो। २५ उहाँले उनीहरूका रथका पाङ्ग्राहरू फुस्काइदिनुभयो र उनीहरूलाई ती चलाउन कठिन भयो। मिश्रीहरू भन्न लागे, “हामी इसाएलीहरूदेखि भागौँ, किनकि परमप्रभु तिनीहरूका पक्षमा भएर मिश्रीहरूका विरुद्धमा लड्दैहुनुहुन्छ।” २६ तब परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “तिमी हात समुद्रमाथि पसार, र मिश्रीहरू र उनीहरूका रथहरू र घोडचढीहरूमाथि त्यो पानी फेरि बढेर आओस्।” २७ मोशाले आफ्नो हात समुद्रमाथि पसारे, र बिहान उज्यालो हुँदा समुद्र फेरि फर्केर आफ्नो ठाउँमा आयो। मिश्रीहरू त्यसको

विपरीत दिशातिर भाग्न लागे, तर परमप्रभुले मिश्रीहरूलाई समुद्रमै फर्काइदिनुभयो। २८ पानी फर्केर आयो र रथहरू, घोडचढीहरू, अर्थात् इस्राएलका पछिपछि आएका फारोका जम्मै सेनालाई छोप्यो; र उनीहरूमध्ये एउटै पनि बाँचेन। २९ तर इस्राएलीहरूचाहिँ समुद्रको बीचबाट ओबानो जमिनमा हिँडेर गए। पानीचाहिँ तिनीहरूका दाहिने र देब्रेतिर पर्खाल भयो। ३० त्यस दिन परमप्रभुले इस्राएलीहरूलाई मिश्रीहरूका हातबाट बचाउनुभयो, र इस्राएलीहरूले मिश्रीहरूलाई समुद्रको किनारमा मरेर लडिरेका देखे। ३१ परमप्रभुले मिश्रीहरूमाथि गर्नुभएको त्यो ठूलो काम जब इस्राएलीहरूले देखे, तब तिनीहरूले परमप्रभुको भय माने, र परमप्रभु र उहाँका दास मोशामाथि विश्वास गरे" (प्रस्थान १४)।

प्रभु नै उपस्थित हुनुभएको खम्बाको पछिपछि लाग्दा सबै कुरा ठिक ठिक र रमाइलो नै हुन्छ भन्ने छैन। यो त एकदम कठिन अनुभव पनि हुनसक्छ। प्रभुले हामीलाई धर्मपरायण र असल होस् भनेर तालिम दिन पनि ती बाटोहरूमा लाग्न सक्नुहुन्छ। हाम्रा हृदय र नियतहरू स्वभावैले छली छन् (यर्मिया १७:९)। जब हामी कठिन परिस्थिति वा अग्निज्वालाको बाटोमा हिँड्छौँ तब प्रभुलाई हामी पिछ्छा गरिरहेकाछौँ कि छैनौँ भनेर यकिन हुनैपर्छ। उहाँको पछि लाग्दा दुःखकष्ट, पीडा र आतङ्क हुने छैन भन्ने कुनै जमानी छैन। तर ती परिस्थितिबाट पार गर्ने मन्त्र त हामी उहाँको निर्देशनमा लाग्दै, हाम्रा सबै चेतना, समझशक्ति, बुद्धि, युक्तिहरू र हृदयहरू उहाँकै पछि वा उहाँको अगुवाइमा चलिरहेकाछौँ कि छैनौँ भन्ने कुरामा समर्पित हुनुजरूरी छ।

त्यस भयाभव अनुभवबाट इस्राएलीहरूले के पाठ सिके त? हेर्नुहोस्: "परमप्रभुले मिश्रीहरूमाथि गर्नुभएको त्यो ठूलो काम जब इस्राएलीहरूले देखे, तब तिनीहरूले परमप्रभुको भय माने, र परमप्रभु र उहाँका दास मोशामाथि विश्वास गरे।" प्रस्थान १४:३१।

प्रभुमाथि नै विश्वास र भरोसा राखेर चलनु कतिपय समयमा किन कठिन हुनसक्छ? उहाँले त हामीलाई सयौँ अचम्मका प्रतिज्ञा वा वाचाहरू दिनुभएको त छ नि? तपाईँको जीवनलाई समिक्षा गर्नुहोस्। कतिपय समयमा तपाईँलाई कठिन, अग्निमय परिस्थितिमा लानुभएको थियो जसले गर्दा तपाईँको विश्वास बलियो भयो र उहाँप्रति ठूलो श्रद्धा गाभिन पुगेको थियो।

२. तिता पानीहरू

"इस्त्राएलीहरूका सारा समुदाय सीनको उजाड़-स्थानबाट परमप्रभुको आज्ञाबमोजिम ठाउँ-ठाउँमा यात्रा गरेर रपीदीममा आइपुगे। त्यहाँ तिनीहरूले डेरा बनाए, तर मानिसहरूका निमित्त खाने पानी थिएन।" प्रस्थान १७:१।

हामीले चाहेका सबै थोकहरू प्रभुबाट हामी नपाऔंला। तर हामीलाई चाहेका वा आवश्यक भएका सबै थोकहरू उहाँबाट पाउने अपेक्षा गर्नु मनासिब छैन र? हामीलाई चाहिन्छ भनेर सोचेर होइन तर चाहिनै भएको हुन्छ, त्यसबेला पनि प्रभु अलप भएर बस्नुभएको जस्तो कहिलेकाहीं हामीलाई लाग्दछ।

गर्मीको यात्रा, खोलानाला नदी बिनाको मरुभूमिको यात्रा र हरियापरिया बोटबिरूवाहरूको अभावमा इस्त्राएलीहरूको घाँटी सुक्नु स्वभाविकै थियो। प्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई बादलभएर लाल समुद्र पार गरेका थिए। अनि उहाँकै पछिपछि अनड्कटार सुख्खा मरुभूमिमा तीन दिन लत्रिन्दै यात्रा गर्न तिनीहरूलाई वाध्य बनाएका थिए। तातो घामको मुनि पानी नै नभएको मरुभूमिमा यात्रा गर्नुपर्दा पानीको तिव्र चाहना स्वभावै थियो। तिनीहरूको त्यो चाहनालाई गुनासो पोखाएको पनि भन्न मनासिब छैन। अब तिनीहरूले चाहेको पानी कहाँ पाउने त?

अनि प्रभुले तिनीहरूलाई कहाँ अगुवाइ गर्नुहन्छ त? आकाशमाथि तैरिरहेको खम्बा माराह भन्ने ठाउँमा जान्छ। त्यहाँ आखिरमा पानी थियो। तिनीहरू त्यो पानी देखेर अत्यन्तै रमाएका थिए। जब तिनीहरूले त्यो पानी लिए तब त्यो त तितो न तितो थियो। अनि मोशासँग मानिसहरू गनगनाए, "हामीले के पिउने?" (प्रस्थान १५:२४)।

अनि केही दिनपछि प्रभुले त्यही अनुभव डोन्याउनुहुन्छ। यसबेला त प्रभुको खाँबो यस्तो सुख्खा ठाउँमा रोकेको थियो कि त्यहाँ कुनै पानी नै थिएन (प्रस्थान १७:१)।

माराह र रिपदिममा प्रभुले इस्त्राएलीहरूलाई के प्रकट गर्नुभएको थियो? तिनीहरूले वा हामीले पनि त्यसबाट के पाठहरू सिक्न सक्दछौं? हेर्नुहोस् "तब मोशाले इस्त्राएलीहरूलाई लाल समुद्रबाट अगि डोराएर लगे, र तिनीहरू शूरको उजाड़-स्थानतिर लागे। उजाड़-स्थानमा हिँड्दा तीन दिनसम्म तिनीहरूले पानी पाएनन्। २३ अनि मारा* भन्ने ठाउँमा आएपछि माराको पानी तिनीहरूले खान सकेनन्, किनकि त्यो तीतो थियो। (यसैले त्यसको नाउँ मारा भयो।) यसकारण

मानिसहरू “हामीले के पिउने?” भनेर मोशासित गनगनाउन लागे। तब मोशाले परमप्रभुलाई पुकारा गरे। अनि परमप्रभुले तिनलाई एउटा काठको टुक्रा देखाइदिनुभयो, र तिनले त्यो पानीमा हाल्दा पानी मीठो भयो। त्यहीं नै परमप्रभुले तिनीहरूका निम्ति एक विधि र विधान बनाउनुभयो, र उहाँले तिनीहरूको जाँच गर्नुभयो। र उहाँले भन्नुभयो, “तिमीहरूले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरका कुरा ध्यानसित सुन्यौं, उहाँको दृष्टिमा जे ठीक छ सो गन्यौं, र उहाँका आज्ञाहरूमा ध्यान लगायौं, र उहाँका सबै विधिहरू मान्यौं भने, जुन रोगहरू मैले मिश्रीहरूमाथि ल्याएको थिएँ, तीमध्ये एउटै पनि तिमीहरूमाथि ल्याउनेछैनँ, किनकि तिमीहरूलाई निको पार्ने म परमप्रभु हुँ।” अनि तिनीहरू एलीममा आइपुगे, जहाँ बाह्र वटा पानीका मूल र सत्तरी वटा खजूरका बोटहरू थिए। तिनीहरूले त्यही पानीनेर पाल टाँगे।” (प्रस्थान १५:२२-२७) र “इस्राएलीहरूका सारा समुदाय सीनको उजाड़-स्थानबाट परमप्रभुको आज्ञाबमोजिम ठाउँ-ठाउँमा यात्रा गरेर रपीदीममा आइपुगे। त्यहाँ तिनीहरूले डेरा बनाए, तर मानिसहरूका निम्ति खाने पानी थिएन। यसकारण तिनीहरूले मोशासित झगडा गरेर भने, “हामीलाई खाने पानी दिनुहोस्।” मोशाले तिनीहरूलाई भने, “तिमीहरू किन मसित कलह गर्दछौं? तिमीहरू किन परमप्रभुको परीक्षा गर्दछौं?” तर मानिसहरूलाई पानीको तिर्खा लाग्यो, र ती यसो भनेर मोशाको विरुद्धमा गनगनाए, “तपाईंले हामी, हाम्रा बालबच्चा र पशुहरूलाई तिर्खाले मार्न किन मिश्रबाट यहाँ ल्याउनुभयो?” तब मोशाले यसो भनी परमप्रभुलाई पुकारा गरे, “म यी मानिसहरूलाई के गरूँ? यिनीहरूले त मलाई ढुङ्गाले हान्ने आँटिका छन्।” परमप्रभुले मोशालाई भन्नुभयो, “इस्राएलीहरूका धर्म-गुरुहरूमध्ये कतिलाई साथमा लिएर मानिसहरूका अगिअगि जा, र तैले नील नदीलाई हिकाएको तेरो लहुरो पनि आफ्नो हातमा लिएर जा। म होरेबमा भएको चट्टानमा तेरो अगि खडा हुनेछु। तिमीले चट्टानलाई हिकाउनु, र मानिसहरूले पिउनलाई त्यहाँबाट पानी निस्कनेछ।” तब मोशाले इस्राएलीहरूका धर्म-गुरुहरूका सामुन्ने त्यसै गरे। “परमप्रभु हाम्रा बीचमा हुनुहुन्छ कि हुनुहुन्न” भन्ने इस्राएलीहरूका झगडाको कारण र तिनीहरूले परमप्रभुको परीक्षा गरेको कारण त्यस ठाउँको नाउँ तिनले मस्सा र मेरीबा राखे” (प्रस्थान १७:१-७)।

रिपदीमा इस्राएलीहरूलेके सोधेका थिए? “हैन परमप्रभु हामीसित हुनुहुन्छ कि हुनुहुँदैन?” प्रस्थान १७:७। त्यही प्रश्न के तपाईंले कहिल्यै सोध्नुभएको छ? यदि सोध्नुभएको थियो भने किन? तपाईंको प्रश्नको जवाफ

पाएपछि तपाईंलाई कस्तो लाग्यो र के पाठहरू सिक्नुभयो? त्यो प्रश्न सोध्न नै रोक्नको लागि कतिपय समय हामी पर्खनुपर्छ ताकि त्यो जवाफ पाउँछौं?

३. मरुभूमिमा नै येशू र सैतानको बीचमा भिषण युद्ध

"येशू पवित्र आत्माले परिपूर्ण भएर यर्दनबाट फर्कनुभयो, र आत्माले उहाँलाई उजाड-स्थानमा लैजानुभयो र चालीस दिनसम्म उजाड-स्थानमा दियाबलसबाट उहाँ परीक्षित हुनुभयो। ती दिनमा उहाँले केही खानुभएन, र चालीस दिन समाप्त भएपछि उहाँ भोकाउनुभयो" (लूका ४:१-२)।

लूका ४:१-१३ पढ्नुहोस्। हाम्रो मुक्तिदाताकै अनुभव लेखिएको परिप्रेक्ष्यमा सैतानले ल्याउने परीक्षाहरू र अग्निबाणहरूको सामना कसरी गर्ने? जुनसुकै विषम परिस्थितिमा पनि सैतानले उक्साउने पापमा हामी किन फस्नुहुन्न र कसरी फसाउन दिनुहुन्न? हेर्नुहोस् "येशू पवित्र आत्माले परिपूर्ण भएर यर्दनबाट फर्कनुभयो, र आत्माले उहाँलाई उजाड-स्थानमा लैजानुभयो र चालीस दिनसम्म उजाड-स्थानमा दियाबलसबाट उहाँ परीक्षित हुनुभयो। ती दिनमा उहाँले केही खानुभएन, र चालीस दिन समाप्त भएपछि उहाँ भोकाउनुभयो। तब दियाबलसले उहाँलाई भन्यो, "तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने यस ढुङ्गालाई आज्ञा गर्नुहोस्, र त्यो रोटी बनोस्।" येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, "लेखिएको छ, 'मानिस रोटीले मात्र जीवित रहँदैन।'" त्यसले उहाँलाई एउटा उच्च स्थानमा लगेर एकै क्षणमा जगत्का सबै राज्यहरू देखायो। उहाँलाई भन्यो, "म यो सारा अधिकार र यिनको गौरव तपाईंलाई दिनेछु, किनभने यी सबै मलाई सुम्पिएका छन्, र म जसलाई इच्छा गर्दछु, त्यसलाई दिँदछु। तपाईंले मलाई दण्डवत् गर्नुभयो भने यी सबै तपाईंका हुनेछन्।" येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, "लेखिएको छ, 'तैले परमप्रभु, आफ्ना परमेश्वरलाई दण्डवत् गर्नु र उहाँको मात्र सेवा गर्नु।'" तब त्यसले उहाँलाई यरूशलेममा लगेर मन्दिरको टुप्पामा राख्यो, र उहाँलाई भन्यो, "तपाईं परमेश्वरका पुत्र हुनुहुन्छ भने यहाँबाट हामफाल्नुहोस्। किनभने लेखिएको छ, 'उहाँले तिम्रो रक्षा गर्न आफ्ना स्वर्गदूतहरूलाई आज्ञा गर्नुहुनेछ,' र 'तिनीहरूले तिमीलाई हात-हातै थाप्नेछन्, नत्रता तिम्रो खुट्टा ढुङ्गामा ठोकिनेछ।'" येशूले त्यसलाई जवाफ दिनुभयो, "यसो भनिएको छ, 'तैले परमप्रभु आफ्ना परमेश्वरको परीक्षा नगर्नु।'" दियाबलसले उहाँलाई सबै परीक्षा गरिसकेपछि अनुकूल समय नभएसम्म उहाँलाई छोडेर गयो।"

सैतानले प्रभुबाट विचलित राख्न अनेकौं भौतिक, मानसिक, आत्मिक, आर्थिक र पदोलोभनीय जस्ता हामीले नै चाहना गरेका चाहनाहरू अनुसार ल्याउँदछ र तिनीहरूलाई सामना गर्न हामीलाई कठिन हुन्छ। फेरि ती परीक्षाहरू हाम्रो एकदम कमजोर क्षणहरूमा दिमागमा घुमाइ राखेको हुन्छ।

लूका ४मा येशूले नै भोगनुभएका परीक्षा, उहाँको अस्तित्वलाई नै पछार्ने खालका र निराशमा पार्ने खालका परिस्थितिहरू हाम्रो सामु प्रस्तुत गरिएको छ। ती परीक्षा, प्रलोभन र सैतानको पासोमा सजिलैसँग पार्न सक्छ र हाम्रो ध्यान ती विभिन्न विषयबस्तुहरूले पकडी राखेको पनि हुन्छ। येशूको मामिलामा हेर्दा उहाँ सैतानको परीक्षा वा अग्निहोत्र परुन् भनेर पवित्र आत्माले नै घचेडिदिएको जस्तो देखिन्छ। तर याकूब १:१३ अनुसार प्रभुले हामीलाई त्यस परिस्थितिमा कहिल्यै पनि पार्नुहुन्न न त पार्ने कुनै नियत नै छ। तर, ती विषम परिस्थितिहरूबाट प्रभुले अगुवाइ गरिरहनुभएको हामी देख्छौं वा अनुभव गर्न सक्दछौं। तर लूका ४ अनुसार परीक्षाको निमित्त पवित्र आत्माले नै डो-न्याउनु सक्नुहुन्छ। सैतानका डरलाग्दो अग्निमय वाण वा परीक्षाहरू उघारिन्छन् भनेर हामीले हेर्नसकुन् भनेर त्यस परिस्थितिमा हामीलाई पार्न पवित्र आत्माले अनुमति दिनुहुन्छ। ती कठिन परिस्थितिहरूमा हामी प्रभुको चाहना र उहाँको बाटोमा हिँडेका छैनौं भनेर पनि प्रभुप्रति गलत धारणाले हामी भरिन सक्छौं। तर यो खास सत्य होइन। "कतिपय परिस्थितिहरूमा हामीलाई पारिन सक्छ जसले गर्दा प्रभुको आत्माले हामीलाई अगुवाइ गरिरहनुभएको छ कि छैन भनेर शङ्का पार्न सक्छ। तर पवित्र आत्माले अगुवाइमा येशूलाई सैतानबाट परीक्षा गर्न उजाडस्थान वा मरुभूमिमा डो-न्याउनुभएको थियो। जब हामीमा दुःख, कष्ट र परीक्षाहरू प्रभुको अनुमतिमा आउँछन्, तब हाम्रै हितको निमित्त ल्याउनुभएको हो भनेर हामीले सम्झनु पर्दछ। विषम परीक्षामा प्रभुका प्रतिज्ञाहरूलाई मनमा राखेर जानाजानी उहाँले उकासिदिनुहुन्छ नै भनेर हाम्फाल्नु हुँदैन। जब ती आतङ्कित परीक्षाहरू येशूको सामु आए तब उहाँ हताश, निराश, खिन्नतामा आफूलाई पार्नुभएन। हामी पनि त्यस परिस्थितिमा पर्दा हताश र निराश हुनुहुन्न।" —*द डिजाएर अभ एजेज्*. पृ. १२६, १२९बाट रूपान्तरित।

हो, कतिपय समयमा जब हामी अग्निपरीक्षामा पर्दछौं तब शुद्ध गरिनुको साटो जलन पनि सक्छौं। यस्तो परीक्षामा हामी टुक्रिन सक्छौं भनेर थाहा पाएतापनि येशू परीक्षामा अडिग हुनुभएकोले हामी पनि अडिग हुनसक्छौं

भन्ने आशा हुनु सान्त्वमय र चैन दिने खालको छ। हाम्रो निम्ति सुसमाचार त यो छः येशू हाम्रो पापको भारि बोक्नुहुनेभएर, हामीहरूका कमीकमजोरी र असफलताको मोल उहाँले नै तिरिदिनुभएको र जुनसुकै परीक्षा वा प्रलोभनहरू हामीले झेलनुपरेतापनि हामीलाई प्रभुले त्यागनुहुन्न। हामीभन्दा उहाँ कठोर परीक्षामा पर्नुभएको थियो। यदि उहाँलाई परमेश्वर पिताले छोड्नुभएन भने हामीलाई पनि छोड्नुहुन्न। जस्तो सुकै महापापीको निम्ति आशा छ भनेर हामी यकिन हुनुपर्दछ। पावलले यसरी व्यक्त गर्दछन् "मलाई सामर्थ्य दिनुहुने खीष्ट येशू हाम्रा प्रभुलाई म धन्यवाद दिन्छु, किनभने आफ्नो सेवामा नियुक्त गरेर उहाँले मलाई विश्वासयोग्य ठान्नुभयो। अगाडि मैले निन्दा गरेँ, खेदो गरेँ र उहाँको अपमान गरेँ, तर मैले यी अजान र अविश्वासमा गरेको हुनाले मैले कृपा पाएँ। खीष्ट येशूमा भएको विश्वास र प्रेमको साथ मेरो निम्ति हाम्रा प्रभुको अनुग्रह प्रशस्त मात्रामा उर्लिआयो। यो वचन हरप्रकारले ग्रहणयोग्य छ, कि पापीहरूलाई उद्धार गर्न येशू खीष्ट संसारमा आउनुभयो, र पापीहरूमा म सबैभन्दा मुख्य वा सरादार हुँ। तर यसकारण मैले कृपा पाएँ, कि पापीहरूमा सबैभन्दा मुख्य भएर पनि मद्वारा येशू खीष्टले आफ्नो असीम धैर्य प्रकट गर्न सकून्, ताकि उहाँमाथि विश्वास गरेर अनन्त जीवन पाउनेहरूका लागि म एउटा उदाहरण बन्न सकूँ। युग-युगका राजा, अविनाशी र अदृश्य एकमात्र परमेश्वरलाई आदर र महिमा सदासर्वदा होस्। आमेन" (१ तिमोथी १:१२-१७)।

अहिले नै तपाईंले के परीक्षा, प्रलोभन, लालसा, लालच र लोभ्याउने खालका आकर्षणहरूको सामना गरिरहनुभएको छ? तपाईंको जीवनमा येशूको अनुकरणीय उदाहरणलाई कसरी उतार्ने सो बारेमा प्रार्थना गर्नुहोस्। तपाईं आफै एकलै ती परीक्षा वा सैतानका प्रलोभनहरूको शिकार वा दवावमा पर्नु आवश्यकता छैन। याद गर्नुहोस् यदि पर्नुभयो भने पनि तपाईंको मुक्तिदाता तपाईंकै साथमा हुनुहुन्छ।

४. मूल्यवान अटल सम्पत्ति

१ पत्रुस १:६,७ मा बढो मार्मिक भावनाहरू व्यक्त गरेकाछन्। उनले के भन्न खोजिरहेका छन्? हेर्नुहोस्, "तिमीहरू यसैमा रमाउँछौ, यद्यपि अहिले थोरै समयको निम्ति तिमीहरूले विभिन्न किसिमका कष्ट भोग्नुपर्दछ। आगोबाट खारिने तर नष्ट भएर जाने सुनभन्दा पनि तिमीहरूको विश्वास मूल्यवान् छ।

तिमीहरूको यो विश्वास साँचो प्रमाणित होस्, र येशू ख्रीष्ट प्रकट हुनुहुँदा प्रशंसा, महिमा र आदरको योग्य बनेोस्।"

इसाई जगतका प्रथम पुस्ताले विश्वासीहरू कठिन, आततायी, आतङ्कित भयाभव सतावटहरूमा होमिन पुगेका थिए। तिनीहरूमा यहूदी र गैर यहूदी येशूभक्तहरू थिए। तिनीहरू यहूदी र रोमी साम्राज्यमा जताततै फैलिएका थिए। यहूदी धर्मगुरु र रोमका सम्राटहरूको ज्यादतिसँग युद्ध गरिरहेका थिए। यस युद्ध वा विश्वासको संघर्षमा कतिपय समयमा तिनीहरू एकलै भएको महसुस गरेका थिए। उनले "येशू ख्रीष्टको प्रेरित पत्रुसबाट पोन्टस, गलातिया, कापाडोकिया, एशिया र विथिनियाभरि निर्वासित भई छरपष्ट भएकाहरूलाई, येशू ख्रीष्टको आज्ञापालन र उहाँका रगतको छिट्काइको निमित्त पवित्र आत्माद्वारा शुद्ध भई परमेश्वर पिताद्वारा उहाँको पूर्वज्ञानअनुसार चुनिएकाहरूलाई" (१ पत्रुस १:१-२) भनेर येशूमाथिको विश्वासको कारण तत्कालिन विश्वमा छरिनु वा शरणार्थी हुन बाध्य हुनुपरेकाहरूलाई यो पत्र लेखेका थिए। कतिपय ती क्षेत्रहरू अहिले पश्चिमी टर्कीमा छन्। केही वर्षपछि तिनीहरूले कस्ता महाकष्ट, सतावट, अनेकौं पीडाहरू भोगिरहेका थिए भन्ने कुरामा आफूलाई थाहा भएको व्यक्त गरेका थिए (१ पत्रुस १:६)।

छरपस्त, प्रवासित, निर्वासित वा शरणार्थी जीवन बिताएकाहरू भनेर पत्रुसले सम्बोधन गर्नुको अर्थ के हो? येशूलाई विश्वास गरेपछि सबै कुराहरू ठिक ठिक हुन्छ भनेको त झन घरबारी र देश छोडेर भागभाग हुनुपरेका इसाईहरूलाई कस्तो अनुभव भइरहेको थियो होला?

तत्कालिन विश्वमा यहूदी धर्म, ग्रीक र रोमी मूर्तिपूजा र सम्राटलाई पूजा गर्नेसमेत लिएर विभिन्न धर्महरूको विगिबिग थियो। त्यो विगिबिग युरोप, अफ्रिका, एशिया, अमेरिका महादेशहरू थियो। तर येशूको विश्वासी हुनुभनेको तत्कालिन सभ्यताको निमित्त नौलो र अनौठो थियो। त्यसमा पनि ती प्रचलित धर्महरूको बीचमा विश्वासीहरू अल्पमतमा थिए र विभिन्न क्षेत्रहरूमा सानै थिए। तिनीहरूको आदर्श र नैतिक जीवनले गर्दा मानिसहरूले तिनीहरूलाई गलत सम्झन्दै दुःखकष्ट, यातना र पीडा दिएका थिए। तिनीहरू त्यसबेलाको धर्म, चलन, नैतिक मूल्यमान्यताभन्दा फरक थिए। तर तिनीहरूले पाएका ती कष्टहरू "तिमीहरू यसैमा रमाउँछौ, यद्यपि अहिले थोरै समयको निमित्त तिमीहरूले विभिन्न किसिमका कष्ट भोगनुपर्दछ। आगोबाट खारिने तर नष्ट भएर जाने सुनभन्दा पनि तिमीहरूको विश्वास मूल्यवान् छ। तिमीहरूको यो

विश्वास साँचो प्रमाणित होस्, र येशू खीष्ट प्रकट हुनुहुँदा प्रशंसा, महिमा र आदरको योग्य बनोस्" (१ पत्रुस १:६-७) अर्थात् अपेक्षा नगरिएको अन्धाधुन्ध वा अव्यवस्थितरूपमा आएका होइनन् भनेर उनले यकिन गर्न चाहेका थिए। सबै खालका दुःखकष्ट र अग्नीवाणहरूलाई सहँदै विश्वासतिर लम्किन जाने विश्वासीहरूको विश्वास नै सच्चा, पक्का र इमान्दार हुने हो भनेर पत्रुसले खुलाउन चाहन्छन्।

चाहे तत्कालिन विश्व वा सभ्यतामा होस् वा आजकै परिप्रेक्ष्यमा किन नहोस् ती दुःखकष्ट र परीक्षाहरूको अन्तिम लक्ष्य के हो र त्यसले हामीलाई के आश्वासन दिन्छ? के तिनीहरू हाम्रो निमित्त पनि आशा दिने खालका हुन् त? हेर्नुहोस् "तिमीहरू यसैमा रमाउँछौ, यद्यपि अहिले थोरै समयको निमित्त तिमीहरूले विभिन्न किसिमका कष्ट भोग्नुपर्दछ। आगोबाट खारिने तर नष्ट भएर जाने सुनभन्दा पनि तिमीहरूको विश्वास मूल्यवान् छ। तिमीहरूको यो विश्वास साँचो प्रमाणित होस्, र येशू खीष्ट प्रकट हुनुहुँदा प्रशंसा, महिमा र आदरको योग्य बनोस्। तिमीहरूले नदेखे तापनि उहाँलाई प्रेम गर्छौ। उहाँलाई तिमीहरू अहिले देख्दैनौ, तापनि उहाँमाथि विश्वास गर्छौ र अवर्णनीय र गौरवमय आनन्दमा रमाउँछौ। तिमीहरूका विश्वासको प्रतिफलस्वरूप तिमीहरूले आफ्ना आत्माको मुक्ति पाउँछौ" (१ पत्रुस १:६-९)।

जुनसुकै दुःखकष्ट, सतावट, यातना र पीडा तिनीहरूले भोग्नुपरेतापनि खीष्टको आगमनमा अनन्त जीवनको निमित्त पर्खनुको दाँजोमा तिनीहरू के हु त? पत्रुसका वचनहरू हाम्रो निमित्त पनि प्रभुको वचन हो। हामी जुनसुकै विषम परिस्थितिहरूको सामना गरिरहनुपरेतापनि पत्रुसको वचन हामीलाई पनि हो भनेर मात्रै पर्दछ। हामीले जुनसुकै पीडादायी सङ्कष्ट र मृत्युको सामना गर्नुपरेतापनि नयाँ स्वर्ग र नयाँ पृथ्वीमा हामीलाई साँचिराखेको अनन्त वा चिरञ्जिवी जीवनलाई औँझेलोमा पार्नुहुन्न। यो प्रतिज्ञा हाम्रो सामु छ, येशूको मृत्युले त्यस जीवनको ग्यारेन्टी वा जमानत छ। त्यसप्रति प्रतिबद्धता जनाउँदै विश्वासमा धलमलिनहुन्न। बरू हामीहरूको दुःखकष्टद्वारा हामीमा नहुनुपर्ने प्रत्येक सैतानिक तत्व हटाइयोस् भनेर प्रभूसँग प्रार्थना गरिरहनु अनिवार्य छ।

५. आगोबाट परीक्षा वा अग्निपरीक्षा

एक जना किरण नाउँ गरेको युवकको बारेमा अनुमानित चर्चा गरौं। किरणको वाल्यकाल र युवा अवस्थालाई हेर्दा ऊ घरेलु हिंसाको उपज थियो।

उसको जीवन लागुपदार्थ खाने, उसको स्वभाव हिंस्रक पनि थियो र कहिलेकाहीं झ्यालखानामा पनि परेको थियो। एक दिन एक जना विश्वासीको पाकेटमारा पनि गरेको थियो। तर कताकता त्यस विश्वासीले उसलाई रिस देखाउनुको सट्टा माया देखायो। उसको त्यो सदाशयता र मायाले गर्दा किरणको हृदय छ्योयो। उसले प्रभुको बारेमा सिके र येशूलाई आफ्नो हृदय पनि सुम्प्यो। उसमा समस्या र विभिन्न संघर्षहरू अझै थियो। विगतको जीवन उसको निम्ति विगतै भएतापनि किरण येशूमा नयाँ व्यक्ति भएको थियो। उसले प्रभुलाई प्रेम गर्न थाल्यो र आफ्नै जीवनबाट प्रभुको आज्ञा अनुसार चलेर (१ यूहन्ना ५:१,२) अरुहरूलाई पनि येशूको माया सुनाउन थाल्यो। एक दिन त आफू प्रभुको निम्ति पास्टरिय सेवक हुन पनि प्रभाव पनि पारेको थियो। उसले जे जे गर्नु थियो त्यसले उसलाई त्यतैतिर घचेडिरहेको थियो। उसले प्रभुको बोलाहतलाई सुन्दै थियो। त्यसमा कुनै शङ्का थिएन।

कलेजमा सबै थोक पहिला ठिक ठिक भएको थियो। अनि एक एक गरेर उसलाई यस्ता घटनाहरू भयो कि उसको जीवन त भत्किन थाल्यो। उसको पैसाको स्रोत सुक्न थाल्यो। उसको घनिष्ठ साथी उसको विरुद्धमा गयो। उसको विरुद्धमा उसलाई चरित्र हत्या गर्न अनेकौँ आरोपहरू फैलायो। अनि फेरि किरण बिमार पनि भइरहन थाल्यो। त्यो बिमार के थियो उसलाई थाहा थिएन तर त्यसले गर्दा कलेज छाड्नुपर्ने स्थिति पनि भयो। उसलाई के गर्नुकैगर्नु भएको थियो। फेरि त्यसमाथि पनि उसका साथीभाइहरूको उक्साहतमा लागु दुर्व्यसनमा लाग्न थाल्यो। ती सबै किन भयो किरणलाई थाहा नै भएन। कलेजको सुरुमा प्रभु उसँग थियो भन्ने कुरामा किरण निश्चित थियो। के किरण गलत बाटोमा नै हिँडेको थियो र? के प्रभुलाई विश्वास गरेर चलनु नै उसको निम्ति हानीकारक वा भूल थियो? उसको आधारभूत विश्वासहरू पनि छिया छिया हुन थालेको थियो।

यस्तो भयाभव र सङ्कट लिएर किरण तपाईंकहाँ आयो र सल्लाह माग्यो रे? तपाईंले उसलाई कसरी सम्झाउनुहुन्छ? तपाईंके जीवनमा कस्ता अनुभवहरू गर्नुभएको थियो जसले गर्दा किरणलाई सम्झाउने कला तपाईंमा हुनसक्छ? बाइबलका के वचनहरू छन् जुन उसको निम्ति उपयोग गर्न सक्नुहुन्छ? देहायका केही अंशहरू पढ्नुहोस् जसले त्यस परिस्थितिमा तपाईंले प्रयोग गर्न सक्नुहुन्छ।

हितोपदेश ३ "१ हे मेरो छोरो, मेरो शिक्षालाई नभुल् तर मेरा आज्ञाहरू आफ्नो हृदयमा लुकाइराख् । २ किनभने तिनले तिमीलाई दीर्घायु बनाउनेछन् र तिम्रो लागि सम्पन्नता ल्याउनेछन् । ३ भक्ति र विश्वासयोग्यताले तिमीलाई कहिल्यै नछोड्नु, ती तिमीले आफ्नो घाँटी वा गलामा बाँधिराख् आफ्नो हृदयको पाटीमा ती लेखिराख् । ४ तब परमेश्वर र मानिसको दृष्टिमा तिमीले निगाह पाउनेछौ र असल नाउँ कमाउनेछस् । ५ आफ्नो सारा हृदयले परमेश्वरमा भरोसा राख् र तिम्रो आफ्नै समझशक्ति वा बुद्धिमा भर नपर ६ आफ्ना सारा मार्गमा उहाँलाई सम्झ, र उहाँले तिम्रा मार्गहरू सोझा तुल्याइदिनुहुनेछ । ७ आफ्नै नजरमा बुद्धिमान् नहोऊ, परमप्रभुको भय मान् र दुष्कर्मलाई त्याग् । ८ यसले तिम्रो शरीरलाई स्वस्थ तुल्याउनेछ र तिम्रो हड्डीको लागि पोषण दिनेछ । ९ आफ्नो धन-सम्पत्ति र आफ्ना सबै उब्जनीको अगौटे फलले परमप्रभुको आदर गर, १० तब तिम्रा ढुकुटीहरू पोखुन्जेल भरिनेछन्, र तिम्रो भाँडाहरू नयाँ मघले वा फलफुलको रसले चुलिएर पोखिनेछन् । ११ हे मेरो छोरो, परमप्रभुको ताडनालाई अवहेलना नगर र उहाँको हप्कीलाई खराब नठान्, १२ किनभने जसलाई परमप्रभु प्रेम गर्नुहुन्छ उसैलाई नै उहाँले ताडना दिनुहुन्छ, जसरी बाबुले आफ्नो प्यारो छोरालाई ताडना दिन्छन् । १३ धन्य हो त्यो मानिस जसले बुद्धि प्राप्त गर्छ, र समझशक्ति हासिल गर्छ, १४ किनभने बुद्धि चाँदीभन्दा धेरै लाभदायक हुन्छ र त्यसले सुनले भन्दा बढी फाइदा दिन्छ । १५ त्यो मानिकभन्दा पनि बहुमूल्य हुन्छ, र तिमीले इच्छा गरेको कुनै पनि थोक त्यससँग तुलना गर्न सकिँदैन । १६ बुद्धिको दाहिने हातमा दीर्घायु, र त्यसको देब्रे हातमा धन र सम्मान हुन्छन् । १७ त्यसका मार्गहरू आनन्ददायक हुन्छन्, र त्यसका सबै बाटोहरू शान्तिका हुन्छन् । १८ बुद्धिलाई अँगाल्नेहरूका निमित्त त्यो एक जीवनको रूख हो, त्यसलाई पक्रनेहरूले आशिष् पाउनेछन् । १९ बुद्धिले नै परमप्रभुले पृथ्वीको जगहरू बसाल्नुभयो, उहाँले आफ्नै समझशक्तिले आकाशलाई त्यसको ठाउँमा राख्नुभयो । २० उहाँको ज्ञानले गहिरा सागरहरू फुटिनिस्के, र बादलले तलतिर शीत झारे । २१ हे मेरो छोरो, सद्दे बुद्धि र विवेकलाई जोगाइराख्, तिनलाई तिम्रो दृष्टिबाट जान नदेऊ २२ ती तिम्रो निमित्त जीवन, र तिम्रो गलामा शोभाको गहनाझै हुनेछन् । २३ तब तिम्रो आफ्नो मार्गमा सुरक्षित भई हिँड्नेछौ, र तिम्रा खुट्टाहरू लरबरिनेछैन । २४ जब तिमी ढल्किनेछौ तब तिमी भयभीत हुनेछैनौ, जब तिमी ढल्किनेछौ तब तिमीलाई मीठो निद्रा लाग्नेछ । २५ दुष्टहरूमाथि एक्कासि

आइलाग्ने विपत्ति वा सर्वनाशसँग तिमीचाहिँ नडराऊ, २६ किनभने परमप्रभु नै तिम्रो साहस हुनुहुनेछ र उहाँले तिम्रो खुट्टालाई पासोमा पनीदखि जोगाउनुहुनेछ। २७ जो-जसलाई भलाइ गर्नुपर्छ, तिम्रो हातमा भइञ्जेल त्यो नरोक्, २८ जब कि तिमीसँग त्यो अहिले नै छ, आफ्नो छिमेकीलाई “पछि आऊ, भोलिपर्सि दिऊँला,” नभन्। २९ आफ्नो छिमेकीको विरुद्धमा षडयन्त्र नरचनु। जो तिम्रो नजिक भरोसा राखेर बस्दछ। ३० विनाकारण कुनै मानिसलाई दोष नलगाऊ, जसले तिम्रो कुनै खराबी गरेको छैन। ३१ हिंसात्मक मानिसको ईर्ष्या र डाह नगर, र त्यसको कुनै पनि मार्गलाई नचून्। ३२ किनकि परमप्रभु कुटिल मानिसलाई घृणा गर्नुहुन्छ वा मनपराउनुहुन्न तर सोझाहरूलाई आफ्नो विश्वासमा राख्नुहुन्छ। ३३ दुष्टहरूको घरमा परमप्रभुको सराप पर्छ, तर धर्मीको घरलाई उहाँले आशिष् दिनुहुन्छ। ३४ अभिमानी गिल्ला गर्नेहरूलाई उहाँले गिल्लामा उडाउनुहुन्छ, तर नम्रहरूलाई अनुग्रह दिनुहुन्छ। ३५ बुद्धिमान्ले इज्जत प्राप्त गर्दछ, तर मूर्खहरूलाई उहाँले लज्जित तुल्याउनुहुनेछ।”

यर्मिया २९:१२-१४ "१२ तब तिमीहरू मकहाँ आउनेछौ, र मलाई प्रार्थना गर्नेछौ, र म तिमीहरूको प्रार्थना ध्यानसित सुन्नेछु। १३ जब तिमीहरूले आफ्ना सारा हृदयले मलाई खोज्नेछौ, तब तिमीहरूले मलाई खोजेर पाउनेछौ। १४ तिमीहरूले मलाई भेट्नुहुनेछौ,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ,” र कैदबाट म तिमीहरूलाई फर्काइल्याउनेछु। मैले तिमीहरूलाई निर्वासन गरेर पठाएका सबै जाति-जातिहरू र ठाउँ-ठाउँहरूदेखि म तिमीहरूलाई जम्मा गर्नेछु,” परमप्रभु भन्नुहुन्छ, “र जुन ठाउँदेखि मैले तिमीहरूलाई निर्वासन गरेर पठाएको थिएँ, त्यही ठाउँमा म तिमीहरूलाई फेरि फर्काइल्याउनेछु।”

रोमी ८:२८ "हामी जान्दछौ, उहाँलाई प्रेम गर्नेहरू र उहाँका अभिप्रायअनुसार बोलाइएकाहरूका निमित्त हरेक कुरामा परमेश्वरले भलाइ नै गर्नुहुन्छ।” २ कोरन्थी १२:७-१० "७ तर प्रशस्त प्रकाशहरूको कारण घमण्डले म बढ्ता नफुलूँ भनेर मलाई सताउन र घमण्डबाट रोकनलाई शैतानको दूत, अर्थात् एउटा काँदो मेरो शरीरमा दिइयो। ८ यो मबाट हटोस् भनेर मैले तीन पल्ट प्रभुसित बिन्ती गरे। ९ तर मलाई उहाँले भन्नुभयो, “मेरो अनुग्रह तेरो निमित्त पर्याप्त छ, किनभने मेरो शक्ति दुर्बलतामा नै सिद्ध हुन्छ।” यसकारण खीष्टको शक्ति ममा वास गरोस् भनेर म बरु मेरो दुर्बलतामा बढी खुशीसाथ गर्व गर्नेछु। १० यसकारण खीष्टको खातिर दुर्बलताहरूमा, बदनामीहरूमा, कठिनाइहरूमा, सतावटहरूमा, आपद्हरूमा म सन्तुष्ट रहन्छु। किनकि जब म

दुर्बल छु, तब म शक्तिशाली छु।" र हिब्रू १३:५-६ "तिमीहरूका जीवन रुपियाँपैसाको मोहबाट अलगग राख। तिमीहरूसँग भएका कुरामा सन्तुष्ट बस, किनकि उहाँले भन्नुभएको छ, "म तिमीहरूलाई कुनै रीतिले छोड्नेछैनँ, म तिमीहरूलाई त्याग्नेछैनँ।" यसकारण निर्धक्क भएर हामी भन्दछौं, "प्रभु मेरा सहायक हुनुहुन्छ, म डराउनेछैनँ।

मानिसले मलाई के गर्न सक्छ?"

प्रभुको पछि लाग्ने सबैमा कुनै न कुनै समयमा संझट, दुःखकष्टको सामना गरिरहेका हुन्छन्। त्यस समयमा प्रभुको अगुवाइ नै छैन भनेर गुनासो पनि पोख्दछौं। तर ती परिस्थितिहरूमा प्रभुका प्रतिज्ञाहरूलाई पकडि राख्न जरूरी छ। बिगतको समयमा प्रभुको अगुवाइलाई सम्झनु पर्दछ र विश्वास र सहनशीलताको निमित्त प्रार्थना गर्नुहोस्। प्रभुले हामीलाई कहिल्यै पनि त्याग्नुहुनेछैन। तर हाम्रो निमित्त यो प्रश्न त जारी नै छ: ती परीक्षा, कष्ट, प्रलोभन र अग्निवाणहरूले हामीमाथि विजय पाएपनि प्रभुलाई नत्यागी उहाँमा नै कसरी रहने?

उपसंहार:

थप जानकारी: एजीहाइट, *पाट्रियार्क एण्ड प्रोफेटस*, पृ. २८१-२९०, "द एक्सोडस", पृ. २९१-३०२, "फ्रम रेड सी टु सिनै" र *डिजाएर अभ एजेज*, पृ. ११४-१२३, "द टेस्टेशन।"

"प्रभुमा इस्रायलीहरूको बफादारी र निष्ठालाई परीक्षा गर्न उहाँले पुरानो समयमा रेफिदीममा लगनुभएको थियो। हामीलाई पनि त्यस्तै बाटोतिर अगुवाइ गर्न उहाँले रोज्न सक्नुहुन्छ। उहाँलाई विश्वास गर्नु र उहाँकै इच्छा अनुसार हामी चल्नु भन्दैमा सबै ठिकठिक, रमाइलो र समथर बाटोबाट लैजानुहुन्छ भन्ने छैन। यदि त्यस सजिलो बाटोमा हामीलाई लगियो भने हाम्रो आफ्नै खुबी, बुद्धि, रोजाइ र दक्षताको स्वविवेक प्रयोग गरेका छौं, त्यो नै पर्याप्त छ र प्रभुको सहायताको आवश्यक छैन भनेर पनि हामी घमण्ड गर्न सक्छौं। आफूलाई हाम्रो सामु प्रकट गर्ने प्रभुको तिब्र चाहना हो। हाम्रो निमित्त उहाँले छोड्नुभएको प्रशस्त आपूर्तीहरू देखाउन चाहनुहुन्छ। जब दुःखकष्ट, नैराश्यता र कठिन परिस्थितिहरू उहाँले आउन दिनुहुन्छ, तब हाम्रो असहाय वा नीरिहताको महसुस गर्न सकौं भनेर आउँदछ। त्यसबेला उहाँको सहायताको निमित्त पुकार गर्न सिकोस् भन्ने उहाँ चाहनुहुन्छ। ढुङ्गेनी चट्टानबाट

चिसो खोला उहाँले बगाउन सक्नुहुन्छ। जब हामी प्रभुको सम्मुख पर्दछौं यो कुरा हामीले कहिल्यै पनि बुझ्न सक्नेछैनौं: हामी कस्ता छौं त्यो हामीले हामीलाई चिनेकै हुँदैन, हामीलाई के थाहा छ सो पनि थाहा भएकै हुँदैन। हाम्रो निमित्त कतिपय बोझहरू उहाँले बोक्नुभयो सो हामीलाई थाहा नै हुँदैन। हाम्रा कतिपय बोझ र भारीहरू उहाँले खुशीसाथ बोक्न चाहना गर्नुभएको सो पनि हामीलाई थाहा हुँदैन। तर ती सबै बालकमा भएको विश्वास र भरोसा जस्तै उहाँकहाँ ल्याए उहाँले नै बोक्नु हुने रहेछ भनेर पछि थाहा पाउनेछौं।"- एजीहाइट, "रेफदीम" एडभेन्टिस्ट रिभ्यु एण्ड सावथ हेराल्ड, अप्रिल ७, १९०३बाट रूपान्तरित।

चिन्तनमननः

- अ. कतिपय समयमा परीक्षा, प्रलोभन, लालसा आदि व्यक्तिगत मामिला हो भनेर चर्चा गर्दछौं। यो हो पनि। तर त्यसै बखत केही सामुदायिक वा चर्चका सबै विश्वासीहरू समावेस भएका त्यस्ता प्रलोभन वा आफ्नो भाऊ खोज्ने र अरूलाई गिराउने प्रवृत्तिहरू छन् जसबाट हामी कसरी सुरक्षित हुने?
- आ. तपाईंले येशूका केही विश्वासी भक्तहरूलाई सोध्नुहोस् कि तिनीहरू कस्तो अपठ्यारो र नरमाइलो बाटोहरूमा हिँड्नुपरेका थिए। ती बाटोहरू तिनीहरूको निमित्त किन नरमाइलो भयो? यदि ती बाटोहरूमा तिनीहरू फेरि पन्यो भने के तिनीहरूलाई फरक दृष्टिकोणमा हेरिन्छ होला?
- इ. दुःखकष्ट र अग्निपरीक्षाबाट हामीलाई शुद्ध र सफा गर्ने नीति सबैलाई थाहा छ। तर कतिपय समयमा ती दुःखकष्ट अनावश्यक, अर्थहीन भएको ठान्दछौं? कोही प्रिय व्यक्ति अचानक दुर्घटनामा परेर मृत्यु भयो रे? त्यसको अर्थ कहाँ खोज्ने?
- ई. विश्वासीहरू एक भएर एक आपसको निमित्त प्रार्थना गर्नुहोस् ताकि दुःखकष्टमा सहन बल मिलोस् र प्रभुको विश्वास, आस्था र निष्ठामा अटल भएर सबै बस्न सकोस्।
- उ. के तपाईंलाई कोही यस्तो व्यक्ति थाहा छ जसले अनेकौं दुःखकष्ट भोगिरहेको छ र प्रभुमाथिको आस्था नै गुमायो? ठोसरूपमा तपाईं र चर्चले उसलाई कसरी सहयोग गर्न सक्नुहुन्छ

कथा ३
मेरो दिलमा गीतको धुन, बोलभिया
गात्रियला

कतिपय प्रख्यात गाएकहरू बालककालदेखि सङ्गीतप्रति धेरै आकर्षित हुन्छन्, तर गात्रिएलाको मामिलामा त्यो थिएन। उन बोबभियाको ला पाजमा हुकेकी थिइन् र सानैदेखि येशूप्रतिको भावनामा धेरै आकर्षित थिइन्। जन्मैदेखि उनकी आमाले उनलाई येशूको प्रेमको बारेमा सिकाएकी थिइन्। चौथो आज्ञा सेभन्थ-डे साबथ समेत गरेर दश आज्ञाहरू जानेर तिनीहरूले परमेश्वरको प्रेमको चरित्रलाई प्रतिबिम्बित गर्छन् भनेर उनले सिकेकी थिइन्। दशांस र भेटीहरूको महत्त्व पनि उनले बुझेकी थिइन्। जब उनी ९ वर्षकी थिइन् तब बप्तिस्मा लिएर आफ्नो हृदय येशूलाई सुम्पेकी थिइन्।

तर समय बित्दै जाँदा उनलाई सांसारिक रमझमप्रति आकर्षित हुन थाल्यो। ती रमझमको ढोका सङ्गीतप्रति आकर्षित भएर खोलेको थियो। स्कूलका छुट्टीहरूमा गात्रियलले रमाइलोको निम्ति गीतहरू गाउन मन पराउन थालेकी थिइन्। अनि उनलाई सङ्गीत समूहमा समावेश गर्न आमन्त्रण गरियो। उनले त्यसलाई सहस्र स्वीकारिन्। उनी सङ्गीतमा निपुण भएर प्रख्यात हुने सपना देख्न थालेकी थिइन्। १९ वर्षकै उमेरमा उनले आफ्नो पैसा सङ्गीतमा लाग्ने भन्ने कुरामा उनी निश्चित थिइन्। जब उनी विश्वविद्यालयमा अध्ययन गर्दै थिइन् उनले धेरै सङ्गीत समूहमा भाग लिएर गीत गाएकी थिइन्। तर कहिलेकाही उनले आफू गलत बाटोमा पो छु कि भन्ने आभास् हुन्थ्यो। एक दिन उनी कार दुर्घटनामा परेकी थिइन्। त्यसमा उनीमात्र घाइते भएकी थिइन्। उनी मनोविज्ञानमा मास्टर गरेर आफ्नो अध्ययन सिध्याएकी थिइन्।

अनि उनी र धेरै साथीहरू मिलेर सङ्गीत समूह खडा गरिन्। त्यो तुरन्तै सफल भएको थियो। त्यो समूहले धेरै अवसरहरूमा सङ्गित कार्यक्रम चलाए। त्यसबाट आएको पैसाले उनी मोजमस्ती गर्न थालिन् र पार्टीहरूमा जान रमाइलो मात्र थालेकी थिइन्। उनी गीत गाउन र जथाभावी पैसा खर्च गर्न मन पराएकी थिइन्। तर जब उनी एकलै थिइन् र गीत गाइरहेकी थिइन् आफ्नो हृदय खाली भएको महसुस गर्न थालिन्। जीवनको कुनै अर्थ नभएको उनले अनुभव गर्न थालिन्।

गाब्रिएल एडभेन्टिस्ट चर्च कहिलेकाहीं नगाएपनि पूरै जना त छोडेकी थिइन्। कुनै सावथ बिहान उनी सेभेन्थ-डे एडभेन्टिस्ट थिइन् तर त्यस पछि उनी आफ्नै सांसारिक जीवनमा फर्किन्थिन्।

एक सावथ चर्चमा उनले विशेष भजन सुनिन्, अनि उनले पनि परमेश्वरको निम्ति गीत गाउने इच्छा मनमा खेलाइन्। "म चर्चमा विशेष भजन गाउन चाहन्छु। चर्चमा आफ्नी छोरीले भजन गाएकोमा मेरो आमाले गौरव मान्थिन् होला।"

उनी चर्चमा नियमितरूपमा आउन थालिन्, र त्यतिमात्र नभएर अपरान्हको कार्यक्रममा पनि उनले भाग लिन थालिन्।

उनले एडभेन्टिस्ट गायकहरूले गाएको सुन्न थालिन्। सांसारिक गीतहरू गाउन छोड्नु पर्छ भनेर उनले महसुस गर्न थालिन्, तर उनी लोकप्रिय हुन चाहेकीले उनमा द्वन्द्व चलेको थियो। सहायताको निम्ति परमेश्वरसँग उनले प्रार्थना गरिन्।

अनि कोभिड-१९ले सबै थोक बन्द भयो। गाब्रियलाले मञ्चमा गाउन सक्नेभइन्। तर उनी निराश हुनुको सट्टा आफूलाई ठूलो राहत आएको महसुस गरिन्। अब उनको रिक्त र अर्थहीन जीवनको भाग छोड्न सजिलो भएको थियो।

उनी चर्चको पास्टरसँग नजिक भइन्। उनले गाब्रियलालाई बाइबल अध्ययन कक्षामा सरिक हुन आमन्त्रण गरिन्। त्यसमा उनी खुशी भइन्। जब बाइबल अध्ययन सकियो, उनले आफ्नो जीवन परमेश्वरमा पुनसमर्पण गर्न निर्णय गरिन्। उनले पुन बप्तिस्माको निम्ति अनुरोध गरिन्। परमेश्वरले उनलाई उहाँको निम्ति जिउन नयाँ अवसर दिएको महसुस गरिन्।

महामारीको एक वर्ष नबित्दै उनले फेरि बप्तिस्मा लिइन्। बप्तिस्माको बेलामा उनले प्रार्थना गर्दा उनीसँग भएको सबै थोक परमेश्वरको हो भनेर घोषणा गरिन्। "मेरो जीवन, प्रतिभा र दक्षताहरू तपाईंको सेवाको निम्ति म दिन्छु," भनेर प्रार्थना गरिन्।

बप्तिस्मा पछि उनले मञ्चमा गाउनेको सट्टा परमेश्वरको महिमा र सम्मानको निम्ति जुमद्वारा गाउन थालिन्। चर्च अगुवाहरूको अनुरोधमा उनले अनलाइन मनोविज्ञान सेमिनारहरू र बाइबल अध्ययन सुरु गरिन्। उनको प्रभावले चार जना व्यक्तिहरू महामारीको बेलामा बप्तिस्मा लिए।

उनी जस्तै खीष्टको बाटोबाट विचलित भएर जाने प्रलोभनमा फस्ने जवानहरूको निम्ति उनले यो सन्देश दिन्छिन्, "संसारको निम्ति तपाईंहरूको समय नफाल्नुहोस्। प्रत्येक व्यक्तिसँग कुनै न कुनै बरदान, प्रतिभा र दक्षताहरू छन्। तपाईंहरूले पहिचान गरेर परमेश्वरको महिमाको निम्ति प्रयोग गर्नुहोस्।"